

NOTAT

25. februar 2015

Høringsnotat vedrørende udkast til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører)

1. Indledning

Lovforslaget indeholder flere elementer.

Der foreslås en ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v. (lukkeloven), således at der skabes større fleksibilitet i loven ved at give mulighed for, at butikkerne også i forbindelse med lokale arrangementer, som kommunalbestyrelsen indstiller til Erhvervsstyrelsen, vil kunne få tilladelse til at foretage detailsalg på en helligdag m.v. Derved bliver der skabt mulighed for øget økonomisk aktivitet i forbindelse med lokale arrangementer i de lokale samfund.

Herudover gennemfører lovforslaget en del af "Aftale om en vækstpakke" (juni 2014) hvor regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti har aftalt, at der skal gennemføres en række initiativer rettet mod at lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer m.v. for en række mindre erhverv. Det er herunder aftalt at afskaffe maksimalprisreguleringen i forbindelse med udarbejdelsen af tilstands- og elinstallationsrapporter i huseftersynsordningen og at afskaffe beskikkelsesordningerne for translatører og tolke samt for dispachører. Som konsekvens af ophævelsen af lov om translatører og tolke samt lov om dispachører, foretages der ændringer i retsplejeloven og søloven.

Lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. er foreslået ændret, så der indføres mulighed for tilpasning af reguleringen af søfarende for visse personkategorier. Ændringen har til formål at skabe større klarhed og sikre minimumsbeskyttelse af en række arbejdstagerkategorier i særligt offshore sektoren, som ikke er traditionelle søfarende.

Endelig forelås lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber ændret således, at den årlige redegørelse om kommuners og regioners erhvervsaktivitet afskaffes. Samtidig afskaffes forpligtelsen til at foretage årlige indberetninger for kommuner, regioner og selskaber med offentlig deltagelse.

Lovforslaget er sendt i høring den 28. oktober 2014 med høringsfrist den 25. november 2014 til i alt 175 organisationer, foreninger, m.v., jf. afsnit 4. Der er modtaget høringssvar fra 46 af de hørte organisationer, foreninger, m.v. Heraf har 28 haft konkrete bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Der er herudover modtaget 53 høringssvar med bemærkninger fra organisationer og privat personer, der ikke var blandt den kreds af organisationer m.v., der fik tilsendt udkastet til lovforslag. Således har i alt 85 interessenter haft bemærkninger til lovforslaget.

En række af de modtagne høringssvar indeholder bemærkninger af redaktionel og teknisk karakter. Disse kommentarer beskrives ikke nærmere i dette notat.

2. Bemærkninger til lovforslagets konkrete indhold

Kommenteringen af høringssvarene vil ske med udgangspunkt i følgende opdeling:

- 2.1. Lov om detailsalg fra butikker m.v.
- 2.2. Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.
- 2.3. Lov om dispachører
- 2.4. Søløven
- 2.5. Lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v.
- 2.6. Lov om translatører og tolke
- 2.7. Retsplejeloven
- 2.8. Lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber.

2.1. Lov om detailsalg fra butikker m.v.

De modtagne høringssvar er delt i to næsten lige store dele. Den ene halvdel støtter forslaget eller angiver, at de ikke har bemærkninger til det. Den anden halvdel er imod forslaget eller mener, at der skal ske en nærmere drøftelse, inden der arbejdes videre med forslaget.

2.1.1. Generelle holdninger til forslaget

Danske Regioner, Forbrugerrådet Tænk og DI tilkendegiver positivt, at de støtter forslaget om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v.

Danske Regioner anfører, at der med lovforslaget bliver skabt mulighed for øget økonomisk aktivitet også i de lokale samfund. Forbrugerrådet Tænk bemærker, at forbrugerne får bedre muligheder for at købe ind i lokalområdet, og de lokale butikker får mulighed for at øge deres omsætning. DI anfører, at forslaget vil give større fleksibilitet og bedre muligheder for erhvervsdrivende såvel som for privatpersoner.

Dansk Erhverv bemærker, at den nuværende lov om detailsalg fra butikker m.v. blev til på baggrund af et kompromis, der havde tilslutning fra langt størstedelen af den danske detailhandel, herunder Dansk Erhverv.

Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at ændringer i første omgang drøftes med parterne bag ”det nationale kompromis” fra 2009 for at sikre balance i hensynene til såvel erhvervsdrivende, forbrugere som medarbejderne i de berørte butikker.

De Samvirkende Købmænd anfører, at lovforslaget undergraver hensigten med ”det nationale kompromis” fra 2009, hvor langt størstedelen af detailhandelen havde tilsluttet sig et nøje afstemt kompromis, der efterfølgende fik politisk opbakning. Blandt andet på den baggrund kan De Samvirkende Købmænd ikke anbefale forslaget i dets nuværende udformning.

De Samvirkende Købmænd foreslår et kompromis, idet de anfører, at ønsket om at skabe større fleksibilitet ved lokale arrangementer kan imødekommes ved at tillade kommunalbestyrelsen at råde over én fri, årlig helligdag mv. til arrangementer af særlig karakter. Herved kan man opnå den lokale fleksibilitet uden risiko for, at kreativiteten underminerer hensynet til udgangspunktet om, at helligdagene fortsat som udgangspunkt er lukkedage.

HK Handel støtter intentionen bag lovforslaget om at skabe mulighed for øget økonomisk aktivitet, men mener ikke, at en lempelse af dispensationsbestemmelserne er det rette redskab til at indfri intentionen. HK Handel anfører blandt andet, at der er rig mulighed for at handle de 351 ½ dage om året, hvor butikkerne kan holde åbent døgnet rundt. HK Handel bemærker endvidere, at de ansatte i detailhandlen i forvejen arbejder om aftenen og i weekenderne, og at de på den baggrund oplever udfordringer i at få arbejdstider til at hænge sammen med privatlivet.

Biskoppen over Viborg Stift er grundlæggende imod lovændringen og anfører, at der efter hans opfattelse ikke bør ske yderligere lempelser af loven ud over den betydelige liberalisering, der allerede har fundet sted.

Kommentar

For så vidt angår det af Dansk Erhverv og De Samvirkende Købmænd anførte vedrørende ”det nationale kompromis” bemærkes, at der er væsentlig forskel på karakteren og omfanget af ændringen af lov om detailsalg fra butikker m.v. i 2009 og nærværende lovforslag. Ved lovændringen i 2009 overgik man til en regulering af, at der som hovedregel alene ikke må ske detailsalg på helligdage og enkelte andre dage. Derved ophørte forbuddet om, at der som hovedregel ikke måtte ske detailsalg på søndage. Samtidig blev flere butikstyper og varegrupper end før helt undtaget fra lukketidsreglerne (blandt andet byggemarkeder). Ved nærværende lovforslag er der alene tale om en lempelse af en i forvejen eksisterende dispensationsbestemmelse, som blev indført i 2012. Lovforslaget kan derfor ikke siges at være en undergravning af ”det nationale kompromis” fra 2009. Det er derfor ikke fundet nødvendigt at drøfte lovforslaget særskilt med parterne bag ”det nationale kompromis” fra 2009 (en række brancheorganisationer og virksomheder), ligesom det heller

ikke skete i forbindelse med det lovforslag, som indførte selve dispensationsbestemmelsen i 2012.

Med hensyn til det af De Samvirkende Købmænd foreslåede kompromis bemærkes, at nærværende lovforslag er fremsat med det formål at skabe større fleksibilitet i lov om detailsalg fra butikker m.v. ved at give mulighed for, at butikkerne også ved lokale arrangementer – og ikke kun ved meget omfattende enkeltarrangementer – kan foretage detailsalg, selvom arrangementet foregår på en helligdag mv. Der skal være tale om en særlig lejlighed, og arrangementet skal være af officiel karakter. Det er Erhvervsstyrelsen, der efter indstilling fra kommunalbestyrelsen, ved et skøn afgør, om disse betingelser er opfyldt.

Fordelen ved den foreslåede lempelse af nugældende dispensationsbestemmelse er, at den som model er fleksibel i forhold til de enkelte kommuner. I nogle kommuner vil der årligt måske kun være én (eller ingen) særlig lejlighed på helligdage mv., hvor der vil være ønske om, at butikkerne i et område kan holde åbent. I andre kommuner vil der måske være flere særlige lejligheder på helligdage mv., hvor der vil være ønske om, at butikkerne i et område kan holde åbent. I disse tilfælde vil den model, som De Samvirkende Købmænd foreslår, ikke være tilstrækkelig fleksibel. På den baggrund fastholdes den foreslåede model.

For så vidt angår det af HK Handel og Biskoppen over Viborg Stift anførte bemærkes, at det er rigtigt, at der over årene er sket en betydelig liberalisering af lov om detailsalg fra butikker m.v. Loven regulerer i dag således kun helligdagene og enkelte andre dage, og selv for disse dage er der væsentlige undtagelser fra hovedreglen om, at der ikke må ske detailsalg. Der er imidlertid i de lokale samfund behov for en yderligere fleksibilitet i forhold til arrangementer, som er for små til, at der kan gives dispensation efter den nuværende dispensationsbestemmelse, men som alligevel er så store, at det virker unaturligt, hvis butikkerne ikke kan holde åbent i forbindelse med arrangementet. Det er derfor fundet nødvendigt at lempe den eksisterende dispensationsbestemmelse, så der også kan gives dispensation ved sådanne arrangementer.

Det er korrekt, som HK Handel anfører, at de ansatte i detailhandlen i forvejen arbejder om aftenen og i weekenderne. Dette er dog på samme måde også tilfældet i en lang række andre personalegrupper – f.eks. inden for transportbranchen, restaurationsbranchen eller inden for hele hospitals-, pleje- og omsorgssektoren. Dette spørgsmål vurderes derfor ikke at være noget, der hensigtsmæssigt kan løses i lov om detailsalg fra butikker m.v.

2.1.2. Kriterierne for dispensation

Danske Regioner finder, at kommunalbestyrelsen selv skal kunne give tilladelsen uden forudgående indstilling til Erhvervsstyrelsen.

HK Handel bemærker, at det er særdeles uklart, hvad der afgør, om arrangementer er af ”officiel karakter” og dermed kan opnå dispensation. HK Handel anbefaler, at man erstatter skønsbestemmelsen med en klar definition af, hvad der menes med ”officiel karakter”, suppleret af en række faste betingelser, som skal være opfyldt for at få dispensation.

De Samvirkende Købmænd anfører, at det af lovforslagets bemærkninger fremgår, at en dispensation ikke kan gives til enkeltbutikker. Det fremgår imidlertid ikke, hvorvidt en dispensation kan gives til et indkøbscenter, hvis et center vil ansøge om dispensation i forbindelse med åbning, fødselsdage og/eller ved særlige tilbud om underholdning i eller i tilknytning til selve centret (lokal ”festival”) mv.

Kommentar

For så vidt angår det af Danske Regioner anførte bemærkes, at for at sikre en ensartet dispensationspraksis i kommunerne vurderes det nødvendigt, at det er Erhvervsstyrelsen – og ikke de enkelte, lokale kommunalbestyrelser – der træffer endelig afgørelse om, hvorvidt der er tale om en særlig lejlighed mv., således at der kan ske detailsalg på en helligdag mv.

Med hensyn til det af HK Handel anførte, vurderes det ikke som hensigtsmæssigt med faste, lovfastsatte kriterier for, hvornår en tilladelse kan gives efter dispensationsbestemmelsen. Vurderingen af, om en dispensation skal gives, må nødvendigvis bero på et skøn ud fra nogle overordnede kriterier, ligesom det er tilfældet med den nugældende dispensationsbestemmelse. I modsat fald får bestemmelsen ikke den fleksibilitet, som er nødvendig ved vurderingen af, hvorvidt der er tale om en særlig lejlighed og et arrangement af officiel karakter, ligesom den risikerer hurtigt at blive utidssvarende. Et eksempel på et arrangement af officiel karakter er, hvis kommunen eller en anden offentlig instans er medarrangør af arrangementet. Et andet eksempel på et arrangement af officiel karakter er, hvis offentlige personer med repræsentative pligter deltager officielt i arrangementet.

For så vidt angår det af De Samvirkende Købmænd anførte bemærkes, at det vil bero på en konkret vurdering, hvorvidt en begivenhed i et indkøbscenter er en særlig lejlighed, og om arrangementet er af officiel karakter, således at der kan gives en dispensation fra lukketiderne. Det er derimod på forhånd fastslået i lovbemærkningerne, at dispensation ikke kan gives til enkeltbutikker – heller ikke i forbindelse med åbninger, runde fødselsdage eller lignende.

2.2. Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.

Forslaget indgår som en del af ”Aftale om en vækstpakke” mellem regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. De få modtagne hørings svar er overvejende positive over for en ophævelse af maksimalpriser for udarbejdelse af tilstandsrap-

porter. Enkelte anfører, at der ved en ophævelse bør ses på systemet omkring bestilling af tilstandsrapporter.

Realkreditforeningen hilser ophævelsen af maksimalpriserne for udarbejdelse af tilstandsrapporter mv. velkommen. Hermed befordres den ægte konkurrence, der formentlig har været udfordret af de indirekte ”standardpriser”, som maksimalpriserne reelt har dannet udgangspunkt for.

Frie Uafhængige Byggesagkyndige og Energikonsulenter (FUBE) støtter forslaget. Dog anføres som forudsætning, at man samtidig forbyder nogen form for mellemlid i form af forsikringselskaber og andre mellemhandlere, så alle rapporter fremover bestilles direkte hos den sagkyndige af hussælger evt. via Boligejer.dk.

Der anføres følgende positive konsekvenser ved den foreslåede løsning: Forbrugerne får større sikkerhed for rigtig pris og rådgivning, markedskræfterne afgør prisen på rapporterne, og der vil ikke forekomme eksklusivt aftaler mellem firmaer og forsikringselskaber. Derudover er rapporterne et godt redskab i forbindelse med ejendomsmæglerens fastsættelse af pris på ejendommen, og det vil lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer.

Dansk Ejendomsmæglerforening finder det bekymrende at afskaffe maksimalprisreguleringen, som spiller en afgørende rolle for sælgers mulighed for at anvende huseftersynsordningen. Da ordningen er en frivillig ordning, har omkostningerne ved at benytte ordningen stor betydning for sælgerens beslutning om, hvorvidt denne ønsker at benytte ordningen eller ej.

Forbrugerrådet Tænk opfordrer til, at maksimalpriserne i huseftersynsordningen bevares. Det anføres, at der ikke i praksis er belæg for at antage, at konkurrencen på markedet er sat ud af kraft som følge af de regulerede maksimalpriser.

Det bemærkes endvidere, at området er svært gennemskueligt for forbrugerne i forhold til kvaliteten. Derfor vælger mange forbrugere, at få det forsikringselskab, som ejendomsmægleren samarbejder med, til at udpege en bygningsagkyndig. Det anføres, at man tidligere har støttet denne model, men at man forholder sig anderledes pga. forslaget om at ophæve maksimalpriserne. En ophævelse af maksimalpriserne bør derfor forudsætte, at man også forbyder forsikringselskaberne at udpege en bestemt bygningsagkyndig, for herved at imødegå risikoen for at priserne bliver skruet unødigt højt op af de bygningsagkyndige, som har samarbejdsaftaler med forsikringselskaberne, og som derfor står for udarbejdelsen af langt den største del af rapporterne. Afslutningsvis anføres, at ordningen sikrer forbrugerne en god beskyttelse, både som sælger og køber.

Forsikring & Pension støtter ikke forslaget og vurderer, at forslaget ikke vil have nogen effekt på vækst og konkurrence på markedet. Tværtimod

kan det føre til, at endnu flere forbrugere end i dag fravælger huseftersynsordningen. Der peges på, at den gældende regulering af maksimalpriser for tilstands- og el-installationsrapporter er en del af et aftalekompleks, der skal sikre fortsat udbredelse af ordningen om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom. Aftalerne om huseftersynsordningen blev til efter adskillige års udvalgsarbejde i Justitsministeriet, og det anføres som uacceptabelt, at forslaget er helt løsrevet fra ordningens øvrige elementer uden at vurdere, hvilke konsekvenser en sådan ændringen vil have for forbrugernes brug af huseftersynsordningen.

Kommentar

Maksimalpriser vurderes alt andet lige at have en normerende effekt for prisdannelsen på et marked. Det betyder, at flere udbydere, end hvad der er tilfældet under fri konkurrence, vil tage en pris svarende til maksimalpriserne. Maksimalprisregulering vurderes ikke at sikre en god forbrugerbeskyttelse, men kan omvendt føre til, at forbrugerne betaler en overpris for ydelserne. På den baggrund vurderes det heller ikke, at en ophævelse vil medføre, at sælgerne eller forbrugerne fremadrettet i større omfang vil fravælge huseftersynsordningen.

Formålet med forslaget er derudover at reducere den reguleringsmæssige kompleksitet for de virksomheder, som leverer ydelsen og give de byggesagkyndige og elinstallatørvirksomhederne øget fleksibilitet i prisfastsættelsen af deres ydelser.

De såkaldte bestillerregler vurderes at være velfungerende ordning, som har fungeret siden 2006. Det vurderes samtidig også, at det er væsentligt, at have interessenternes – herunder Forbrugerrådet Tænks – opbakning til reglerne. Ophævelsen af maksimalpriser vurderes umiddelbart ikke at have indflydelse på bestillerreglerne. Det forhold, at en ejendomsmægler kan rekvirere tilstandsrapport mv. via et forsikringselskab, er en ordning, som skal sikre, at ejendomsmægleren ikke har indflydelse på valg af bygningsagkyndig og på rapportens kvalitet, og det ses ikke at have sammenhæng med spørgsmålet om maksimalpriser eller ej. Det står i øvrigt altid forbrugeren frit for selv at vælge en bygningsagkyndig eller elinstallationsvirksomhed.

2.3. Lov om dispachører

Forslaget indgår som en del af ”Aftale om en vækstpakke” mellem regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. De få modtagne høringssvar er generelt kristiske over for en ophævelse af lov om dispachører.

Danmarks Rederiforening og Forsikring & Pension anfører, at lovforslaget forsømmer at forholde sig til, hvordan man fremadrettet vil sikre dispachørers uafhængighed, som i dag er sikret gennem loven.

Uden krav om uddannelse, uafhængighed og autorisation er der reel risiko for, at opgaverne går til autoriserede dispachører i udlandet. Når dan-

ske søforsikringselskaber bliver valgt som ledende assurandør, bliver der kun sjældent sat spørgsmålstegn ved rigtigheden af de dispacher, der bliver udfærdiget af en dansk dispachør, idet der kan henvises til autorisationsordningen.

Endvidere henvises til, at de andre nordiske lande har regulering af dispachørerhvervet.

Det anføres videre, at forslaget er urimeligt og unødvendigt, hvis ikke ekspropriativt, såfremt forslaget indebærer, at eksisterende beskikkelser tilbagekaldes. Forslaget vil endvidere betyde øgede omkostninger for rederierne og en øget byrde for domstolene.

For så vidt angår ophævelse af sølovens § 462, stk. 2 anføres, at det efterlader tvivl om, hvem der i henhold til York Antwerp-reglerne kan foretage en opgørelse i dansk ret.

Kommentar

Personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel inden for det pågældende erhverv i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer, som ikke har en sådan beskikkelse. En afskaffelse vil således alene betyde, at de pågældende personer ikke længere har en offentlig beskikkelse at markedsføre deres ydelser på. Det gælder også for de tre personer, der i dag er beskikkede. De vil fortsat have deres uddannelse og erhvervsmæssige erfaringer, som reelt er det, der kvalificerer dem til at udføre deres erhverv.

Det er vurderingen, at selve beskikkelsen ikke i sig selv indebærer en kvalitetssikring af indholdet af det arbejde, som dispachørerne udfører. Det afgørende for, om den pågældende dispachør har de rette kompetencer, er den pågældendes uddannelse og erhvervsmæssige erfaringer. I dag er der blot tre beskikkede dispachører. Det vurderes, at de tre nuværende dispachører besidder en unik viden og nyder stor anerkendelse i branchen, som det må formodes er begrundet i deres kvalifikationer og erfaringer og hidtidige samarbejde med de relevante parter.

Parterne i forbindelse med havari vil fremadrettet kunne aftale at bruge en vurderingsmand (opmand) med speciale inden for søforsikring, som begge parter anser for kompetent og uafhængig eller anvendelse af voldgift eller dom. Opgørelsen af havari skal fortsat følge de internationalt fastsatte regler herom.

Afskaffelsen er ikke til hinder for, at de tidligere beskikkede dispachører fortsat kan udøve deres erhverv. Der er alene tale om, at erhvervet udsættes for konkurrence. Forslaget om ophævelse af dispachørloven, der er en generel og erstatningsfri reguleringsordning, indebærer således ikke ekspropriationsretlige problemstillinger.

2.4. Søloven

Ændringen af søloven er en konsekvens af forslaget om ophævelse af lov om dispachører. Der henvises således til afsnit 3.3. for indkomne hørings-svar herom samt kommentar.

2.5. Lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v.

Der er indkommet få høringsvar, som alle støtter den foreslåede ændring.

Søfartens Ledere, Rederiforeningerne, Maskinmestrenes Forening, Dansk Metals Maritime Afdeling og 3F Sømændene har afgivet et fælles hørings-svar, hvori de støtter forslaget, der har baggrund i en tidligere fælles henvendelse fra parterne til Søfartsstyrelsen om behovet for en præcisering af reglerne.

DI støtter lovændringerne og tolker det således, at den vil hjemle mulighed for at løse de udfordringer, som havnerundfart og tilsvarende havne-nære operatører oplever vedrørende krav til personalets bespisningsforhold.

3F Transport har ikke kommenteret lovforslaget i forbindelse med høringen. De er ikke omfattet af den tidligere fælles henvendelse, men har tidligere kommenteret herpå. 3F Transport er enig i, at personer som ikke anses som søfarende, skal have en række grundlæggende rettigheder. 3F Transport mener dog, at der blandt andet er behov for at sætte en tidsmæssig begrænsning på, hvor længe de pågældende må være om bord for ikke at blive anset som søfarende. 3F Transport mener endvidere, at reglerne om søfarendes hviletid skal gælde for de pågældende.

CO-Søfart og Landsorganisationen i Danmark (LO) anfører, at man bør respektere, at søfartens organisationer skal have en særlig rolle, når begrebet ”søfarende” og dertilhørende rettigheder skal defineres.

Kommentar

Formålet med lovændringen er at muliggøre en model, som er ønsket af Søfartens Ledere, Rederiforeningerne, Maskinmestrenes Forening, Dansk Metals Maritime Afdeling og 3F Sømændene.

Den nærmere udmøntning af bestemmelsen vil ske i tæt samarbejde med organisationerne, som det også skete ved gennemførelsen af konventionen om søfarendes arbejdsforhold (MLC). Denne proces giver også mulighed for at drøfte den nærmere udformning, herunder også de kommentarer, der tidligere er modtaget fra 3F Transport.

Det vurderes endvidere, at CO-Søfarts og LO's bemærkning om høring af søfarendes organisationer bør indarbejdes i lovbestemmelsen.

Organisationernes bemærkninger har i øvrigt givet anledning til, at der er foretaget en række mindre ændringer af sproglig og præciserende karakter.

Det bemærkes, at det personale, som DI henviser til, udgør en del af skibenes driftsbesætning, og er ikke inddraget under den foreslåede bestemmelse.

2.6. Lov om translatører og tolke

Forslaget indgår som en del af "Aftale om en vækstpakke" mellem regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. 64 af høringssvarene vedrører denne del af lovforslaget og har en række fælles elementer, som går igen i mange af svarene. Gennemgangen er derfor bygget op efter følgende emner: Generelle bemærkninger, kvalitet, gennemsigtighed, sprogkompetencer, bekræftede oversættelser samt øvrige bemærkninger. Visse bemærkninger har sammenhæng til ændringen af retsplejeloven og er derfor behandlet i afsnit 2.7.

2.6.1. Generelle bemærkninger

Størstedelen af de modtagne høringssvar vedrørende ophævelse af lov om translatører og tolke er meget kritiske og en lang række interessenter opfordrer til, at forslaget trækkes tilbage.

Dansk Erhverv åben over for en ophævelse, hvis det kan sikres, at det ikke medfører øgede udgifter og mere administrativt besvær for virksomhederne.

DI anfører, at forslaget ikke giver en særlig grundig forklaring på behovet for ophævelse af loven, og at en ophævelse vil have en negativ virkning på bureaukratiet og omkostningerne for virksomhederne. DI kan ikke støtte en ophævelse.

Translatørforeningen fraråder at ophæve lov om translatører og tolke. Ophævelse af loven ophæver en funktion, der sikrer erhvervsliv og retsvæsen oversættelser af høj kvalitet på en enkel og billig måde. Translatørloven er med til at sikre retssikkerheden, dansk samhandel med udlandet, opfylde udenlandske og danske krav og fastholde arbejde i Danmark. Derudover er det et enkelt og smidigt system, der kan sikre korrekte oversættelser.

Danske Translatører anfører, at de ikke kan se, hvordan man med forslaget letter markedsadgangen for virksomheder. Translatørernes eksistens udgør ikke en speciel barriere for mindre erhverv, ligesom en eventuel konkurrencefordel er meget lille på et særdeles konkurrencepræget marked. En afskaffelse savner en mere detaljeret begrundelse, ligesom det virker urimeligt at skabe barrierer for et lille erhverv.

Kommunikation og Sprog anfører, at forslaget vil øge erhvervslivets udgifter til oversættelser, forringe serviceniveauet for erhvervslivet, skabe

tvivl om hvorvidt en oversættelse er et partsdokument, skabe geografisk skævhed, sende arbejde ud af landet, begrænse den fri bevægelighed og konvertere privat indtjening til offentlige gebyrer.

Danmarks Rederiforening stiller sig uforstående over for nødvendigheden af at ophæve lov om translatør og tolke og betvivler, at det vil føre til vækst inden for faget i Danmark.

Danske Advokater anfører, at forslaget rejser en række spørgsmål, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, ligesom det vil kunne have nogle u hensigtsmæssige og utilsigtede konsekvenser for virksomheder og borgere. Danske Advokater opfordrer derfor til at forslaget genovervejes.

Advokatrådet anfører, at forslaget burde bygge på en grundig analyse i et udvalgsarbejde frem for en anbefaling fra en tværministeriel taskforce.

Aarhus Universitet (AU) fraråder, at beskikkelsesordningen for translatører og tolke og eneretten til den beskyttede titel ”translatør” afskaffes.

Foruden de nævnte organisationer og institutioner har flere translatører og brugere af deres ydelser haft tilsvarende generelle bemærkninger til forslaget, jf. afsnit 4.1.1.

Kommentar

En lang række af de kritiske bemærkninger, der er fremkommet under høringen, og som er fremhævet ovenfor, stammer fra de etablerede aktører på markedet, de beskikkede translatører og repræsentanter herfor, og for brugere af deres ydelser.

Flere – herunder Produktivitetskommissionen og DI's produktivitetspanel – har peget på, at der er potentiale for at hæve produktivitetsvæksten via øget konkurrence særligt i de hjemmemarkedsorienterede erhverv. I Danmark er der 115 lovregulerede erhverv. Reguleringen betyder, at der ikke er fri adgang til erhvervet, hvilket begrænser adgangen for nye aktører. Hermed svækkes konkurrencen for de enkelte erhverv til skade for produktiviteten og forbrugerpriserne.

Regeringen har med baggrund i det konkurrencepolitiske udspil ”Styrket konkurrence til gavn for Danmark” (oktober 2012) gennemført en række større initiativer inden for de lovregulerede erhverv bl.a. ved at modernisere reglerne på el- og vvsinstallationsområdet og modernisere ejendomsrådgiverreguleringen. I forlængelse heraf har regeringen også sat fokus på en række mindre serviceerhverv. ”Aftale om en vækstpakke” (juni 2014) indeholder derfor en række initiativer inden for flere mindre serviceerhverv, herunder afskaffelse af translatørbeskikkelsen.

Personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel på markedet i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende kompetencer eller erhvervs erfaringer,

som ikke har en sådan beskikkelse. Uagtet at andre oversættere end beskikkede translatører har adgang til en stor del af markedet, er det, som også nævnt i høringssvarene, alene sidstnævnte, som kan udnytte den konkurrencemæssige fordel, der ligger i at kunne markedsføre sig som beskikkede translatører.

Det bemærkes, at der i dag er beskikkede translatører på 26 sprogområder. Man regner dog med, at der findes mellem 4500 og 6000 forskellige sprog, afhængigt af hvor man drager skellet mellem sprog og dialekt¹. Der er således en lang række sprog, for hvilke der i dag ikke findes beskikkede translatører. På de mange områder er det tilsvarende væsentligt, at der er kvalificerede personer, der kan indestå for rigtigheden og kvaliteten af deres arbejde med oversættelse. Derfor har man også på disse sprogområder måtte finde alternative måder at dokumentere sine kvalifikationer eller en oversættelses kvalitet og rigtighed på, uden at have en beskikkelse at læne sig op ad.

Det vurderes, at kvaliteten af de ydelser, som translatører leverer, ikke sikres ved selve beskikkelsen. Det afgørende for om translatøreren har de rette kompetencer, er den pågældendes uddannelse og evt. erhvervsmæssige erfaringer. Det ændres der ikke på med nærværende lovforslag. I forbindelse med en beskikkelse foretages et tjek af, om ansøgeren som udgangspunkt har bestået en cand.ling.merc. med translatør- og tolkeprofil eller en translatøreksamen. Der foretages ikke et tjek af karakterer eller lignende, som indikerer, hvor god den pågældende ansøger er til sit fag. Herudover foretages der et tjek af straffe- og restanceattest.

Beskikkelsen af translatører adskiller sig således fra autorisation af fx el- og vvs-installationsvirksomheder, advokater og revisorer. Fsva. førstnævnte stilles der – foruden krav om uddannelse og prøve – krav om egenkontrol, og der føres tilsyn med udførte installationer. Fsva. revisorer stilles der krav om efteruddannelse, og også her finder der løbende tilsyn sted. Når først translatørbeskikkelsen er givet, stilles der omvendt ikke yderligere krav, og der føres ikke tilsyn.

2.6.2. Kvalitet

Dansk Erhverv er enig i vurderingen af, at selve beskikkelsen af translatører ikke i sig selv indebærer en kvalitetssikring af indholdet af de ydelser, translatører leverer. Kvaliteten sikres gennem kvalitetssikring i det enkelte oversætterbureau samt gennem translatørens uddannelse og eventuelt erhvervsmæssige erfaringer.

De henviser til en europæisk kvalitetsstandard for oversætterbranchen (EN 15038 – udviklet af CEN, The European Committee for Standardization), hvor kun enkelte danske aktører har opnået certifikation, som supplement til den eksisterende beskikkelse.

---

¹ Kilde: www.denstoredanske.dk

DI anfører, at uden en beskikkelsesordning vil det være væsentligt svære for virksomhederne at vurdere kvaliteten af en udbyder af oversættelser. Beskikkelse sikrer et fagligt niveau for dem, der autoriseres som translatører.

Translatørforeningen anfører, at en translatør giver sikkerhed for kvalitet og integritet. Når en autoriseret translatør bekræfter en oversættelse, har oversættelsen juridisk gyldighed, og translatøren hæfter med hele sin formue for, at oversættelsen er korrekt. Translatører er ofte dækket af en ansvarsforsikring, som kan opnås som medlem af Translatørforeningen. Autoriserede translatører må ikke have forfalden gæld til det offentlige, og er underlagt særlige krav om etisk adfærd, herunder tavshedspligt.

Løsningen med påtegning af en notar vil være mere besværlig og omkostningsfuld, og der er ingen sikkerhed for oversættelsens indhold og dermed kvaliteten af oversættelsen.

En ophævelse vil indebære, at markedet bliver uigennemskueligt for brugerne, og man risikerer at presse dansk som anvendt sprog i erhvervslivet. Translatørforeningen er enig i, at den bagvedliggende uddannelse er det vigtige, hvilket tydeligt signaleres gennem autorisationen.

Danske Translatører anfører, at en afskaffelse vil have store konsekvenser for de mindre virksomheder, som vil have vanskeligt ved at finde frem til personer med relevante sproglige kompetencer.

Kommunikation og Sprog anfører, at en afskaffelse vil betyde, at erhvervslivets behov for sikkerhed for kvalitet ikke længere opfyldes i Danmark. Opgaverne vil blive løst i udlandet og eksisterende jobs i Danmark flytte med. Der er pt. stort fokus på adgang til sproglige kvalitetsydelse, og bl.a. Justitsministeriet arbejder på en rapport, der ser på hvordan sproglige rettigheder i Danmark kan forbedres, og man bør som minimum afvente denne rapport.

Danske Advokater anfører, at det er afgørende at sikre, at oversættelse og tolkning altid varetages af personer, der har det fornødne kompetence- og kvalitetsniveau, hvilket beskikkelsesordningen sikrer. Også i forhold til oversættelser, der skal bruges i udlandet, er det vigtigt at sikre, at der fremover findes personer, der kan bekræfte disse og sikre kvaliteten. En notar kan alene bekræfte underskriften. Forslaget kan derfor indebære, at det bliver både dyrere og mere tidskrævende at tilvejebringe disse oversættelser.

Aarhus Universitet (AU) anfører, at løsningen med en påtegning fra en notar er en nødløsning i tilfælde, hvor der ikke findes en beskikket translatør. Fremadrettet vil der således ikke ske en kvalitetssikring af oversættelsen, hvilket er det største problem. Kvalitetssikringen ligger i, at en kompetent instans har vurderet, at den beskikkede person besidder særlige kompetencer.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater anfører, at de overordnet ikke har bemærkninger til forslaget, men ændringerne naturligt kunne kædes sammen med nærmere overvejelser omkring, hvilke krav, der skal stilles til tolke i straffesager, samt overvejelser om en certificeringsordning.

Foruden de nævnte organisationer og institutioner har flere translatører og brugere af deres ydelser, jf. afsnit 4.1.1, haft tilsvarende bemærkninger.

Kommentar

For så vidt angår kvaliteten af oversættelser bemærkes det, at en række af de elementer, der fremhæves i høringssvarene som væsentlige for kvaliteten, ikke er reguleret i lov om translatører og tolke, men baseret på praksis og en forståelse, der har udviklet sig gennem tiden. De vil derfor også kunne fortsætte i en situation, hvor der ikke længere er en beskikkelse.

Den gældende lov om translatører og tolke bestemmer, at ret til at blive beskikket translatør og tolk har enhver, der er myndig og ikke er under værgemål, ikke er under konkurs eller under rekonstruktionsbehandling og har bestået en særlig eksamen. Beskikkelse kan nægtes under visse betingelser. Kun beskikkede personer har ret til at benytte betegnelsen translatør og skal udføre deres erhverv med omhu og nøjagtighed. Loven henviser endvidere til en række bestemmelser i straffelovens kapitel 16 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv om bl.a. tavshedspligt, som finder tilsvarende anvendelse på beskikkede translatører.

Loven indeholder ikke regler om tilsyn med translatørers virksomhed, og der er således ingen myndighed, der efterprøver, hvorvidt translatørerne udfører deres erhverv med omhu og nøjagtighed mv. Loven regulerer heller ikke spørgsmålet om en erhvervsforsikring eller anvendelsen af et stempel.

Det vurderes, at det afgørende for kvaliteten i translatørerhvervet ikke er selve beskikkelsen, men den bagvedliggende relevante uddannelse. Udover tjek af uddannelse foretages der i forbindelse med beskikkelsen af translatører alene et tjek af straffe- og restanceattest. En sådan beskikkelse anses ikke at være nødvendig eller relevant for at sikre kvaliteten af ydelserne. Dertil kommer, at alle oversættere må kunne forventes at indestå for rigtigheden af oversættelsen. Der føres ikke tilsyn med translatører, selv om de er beskikkede, hvorfor beskikkede og ikke-beskikkede i dag er ligestillede i forhold til kontrol af selve oversættelsen, som kun de selv indestår for uanset beskikkelse eller ej.

For så vidt angår Dansk Erhvervs henvisning til EN 15038 bemærkes, at standarden giver mulighed for at underbygge og signalere kvalitet. EN 15038 er en standard for oversættelsesbureauer, som er udgivet af CEN, den europæiske komité for standardisering. Standarden specificerer de kompetencer oversættelsesvirksomheden skal have omkring de menneskelige og tekniske ressourcer, forvaltningen af kvaliteten og projektet, den

kontraktuelle sammenhæng og servicens procedurer. Bl.a. er der krav om, at der er to trin ved en oversættelse, idet en anden person, end den der har udarbejdet oversættelsen, også skal gennemgå den.

Hvad gælder tavshedspligt og fortrolighed, som der lægges vægt på i høringssvarene, er der, ligesom tilfældet er i dag, intet til hinder for, at køber og sælger af oversættelsesydelse indgår fortrolighedsaftaler efter privatretlige regler.

For så vidt angår retssikkerhed bemærkes det, at med en ophævelse af beskikkelsesordningen vil der ske en præcisering af bestemmelserne i retsplejeloven om anvendelse af translatør i forbindelse med retssager. Der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til domstolenes anvendelse af tolke og translatører i praksis.

For så vidt angår bemærkningen fra Landsforeningen af Forsvarsadvokater omkring en certificeringsordning bemærkes, at der ikke påtænkes oprettet en alternativ statslig ordning til den nugældende. De respektive brancheorganisationer har mulighed for, som det kendes fra en række andre områder, at gå sammen om at fremme deres medlemmers interesser bedst muligt. Det kunne fx være gennem branchens egen kvalitetsmærkningsordning eller lignende, som også kendes fra andre lande, fx Storbritannien.

2.6.3. Gennemsigtighed

Translatørforeningen anfører, at en ophævelse vil gøre markedet uigenenskueligt for forbrugerne, og man risikerer at presse dansk som anvendt sprog i erhvervslivet. Translatørforeningen er enig i, at den bagvedliggende uddannelse er det vigtige, hvilket tydeligt signaleres gennem autorisationen. Autorisationen skaber tryghed for forbrugerne og sikkerhed for kvaliteten. Foreningen mener ikke, at det er praktisk muligt, at en translatør ved hver opgave skal fremvise eksamenspapirer samt CV. Erhvervsstyrelsen fører et register over beskikkede translatører, som i forbindelse med ophævelse af loven ikke forventes opretholdt, da man kan søge efter translatører hos brancheorganisationerne. Translatørforeningen anfører hertil, at foreningernes fortsatte eksistens er tvivlsom, og at der findes mange flere translatører end deres medlemmer.

Danske Translatører anfører, at autorisationsordningen sikrer, at brugerne let kan finde frem til oversættere med den relevante baggrund i erhvervsprog. Med forslaget vil alle kunne få deres underskrift notarpåtegnet, om der vil ikke være sikkerhed for, at en oversættelse er udfærdiget af en person med sproguddannelse. Endvidere har translatører i dag tavshedspligt, hvorfor brugerne ikke skal bruge tid og administrative kræfter på at udfærdige og indhente fortrolighedserklæringer.

Der findes pt. ikke andre uddannelser, der giver de samme kompetencer inden for oversættelse, hvilket er en grund til at fastholde den gennemsigtighed, der skabes af beskikkelsen.

Aarhus Universitet (AU) anfører, at beskikkelsen har en klar og entydig signalværdi i forhold til aftagerne.

Foruden de nævnte organisationer og institutioner har flere translatører og brugere af deres ydelser, jf afsnit 4.1.1, haft tilsvarende bemærkninger til forslaget.

Kommentar

Den gældende lov om translatører og tolke bestemmer, at kun beskikkede personer har ret til at benytte betegnelsen "translatør". Ved en ophævelse vil titlen ikke længere være beskyttet. Det vil fortsat være muligt at tage en relevant fagsproglig eksamen, fx cand.ling.merc. med translatør- og tolkeprofil fra en handelshøjskole eller en translatøreksamen, og dermed fx kalde sig "uddannet translatør", men translatørtitlen vil ikke længere være en beskyttet titel.

Fremadrettet kan brugeren af oversættelsesydelser vælge en oversætter ud fra en relevant uddannelsesmæssig baggrund eller relevant erfaring. Det adskiller sig ikke fra andre situationer, hvor en virksomhed eller en person køber en serviceydelse på et område, hvor der ikke findes autorisationer fx inden for håndværksfagene. Det bemærkes, at det allerede i dag er det muligt at finde relevant information om uddannelse hos fx de respektive brancheorganisationer på området.

Det må forventes, at oversættere også fremover vil bruge uddannelse som et parameter i markedsføringen over for forbrugere og virksomheder. Derfor vurderes det ikke at være sandsynligt, at der fremover skal fremvises eksamensbeviser eller cv ved hver opgave. Det kan desuden nævnes, at hvis en person markedsfører sig og sælger tjenesteydelser under påskud af at have en særlig uddannelse, uden at dette er tilfældet, kan det medføre strafbar overtrædelse af markedsføringsloven og i visse tilfælde straffeloven.

2.6.4. Sprogkompetencer

Translatørforeningen anfører, at ophævelsen vil få konsekvenser for uddannelsessektoren, da ophævelsen af beskikkelsen vil mindske incitamentet for at tage en femårig akademisk, sproglig uddannelse. Der opfordres til at sikre incitamentet til at tage sproglige uddannelser.

Aarhus Universitet (AU) anfører, at incitamentet til at vælge de deciderede fagsproglige uddannelser bortfalder ved en afskaffelse af autorisationsordningen. Derudover anføres, at beslutningen om afskaffelse af beskikkelsesordningen kan betyde, at AU ikke kan opretholde cand.ling.merc.-uddannelserne med profilen translatør og tolk.

CBS anfører, at uddannelsen til translatør og tolk i sprogene engelsk, tysk, fransk og spansk, der fører frem til beskikkelsen, er lukket i Køben-

havn, da CBS vurderede, at de økonomiske rammer for at levere en uddannelse, der levede op til kravene for autorisation, ikke var til stede.

Foruden de nævnte organisationer og institutioner har flere translatører og brugere af deres ydelser, jf. afsnit 4.1.1, haft tilsvarende bemærkninger.

Kommentar

Det er fortsat vigtigt at sikre, at der uddannes personer med fagsproglige kompetencer. Med ophævelse af lov om translatører og tolke påtænkes der ikke ændringer af uddannelses- og eksamensmuligheder. Det vurderes ikke at være tilfældet, at eksistensen af en autorisationsordning er det afgørende for, at opretholde cand.linc.merc-uddannelsen.

For så vidt angår incitamenterne til at vælge fagsproglige uddannelser bemærkes, at regeringen er meget optaget af at styrke fremmedsprogskompetencerne i Danmark, og at regeringen har taget en række initiativer for at styrke området.

Inden for folkeskoleområdet er undervisningen i fremmedsprog fremrykket, så eleverne får engelsk fra 1. klasse og fransk eller tysk fra 5. klasse. Derudover kan et tredje sprog vælges som valgfag.

Den nye læreruddannelse skal styrke uddannelsen af sproglærere til folkeskolen, herunder samarbejdet med universiteterne om sprogfag, mulighed for at uddanne sig til tresproglærere samt bedre muligheder for udlandsophold.

Regeringens internationaliseringshandlingsplan fra juni 2013 har særskilt fokus på at styrke fremmedsprogskompetencer for studerende på de videregående uddannelser med otte initiativer tilknyttet.

Regeringen har derudover lyttet til tilkendegivelser om, at der ikke er nok tolke og translatører til at dække behovet. Derfor er der i 2013 sat et arbejde i gang med en samlet afdækning af behovet for tolke og translatører.

2.6.5. Bekræftede oversættelser

Translatørforeningen anfører, at når en autoriseret translatør bekræfter en oversættelse, har oversættelsen juridisk gyldighed, og translatøren hæfter med hele sin formue for, at oversættelsen er korrekt. Translatører er ofte dækket af en ansvarsforsikring, som kan opnås som medlem af Translatørforeningen. Beskikkelsen giver sikkerhed for kvalitet og integritet.

Løsningen med påtegning af en notar vil være mere besværlig og omkostningsfuld, og der er ingen sikkerhed for oversættelsens indhold. I den forbindelse anføres, at resultatet vil blive, at bekræftede oversættelser fremadrettet leveres fra andre lande, der har autorisationsordninger. Der gives konkrete tal-eksempler på baggrund af en undersøgelse Translatørforeningen har lavet blandt sine medlemmer. Denne er vedlagt i bilag.

Derfor har lovforslaget administrative konsekvenser for borgerne og erhvervslivet.

Det anføres endvidere med eksempler, at både danske firmaer og privatpersoner fortsat vil blive mødt med krav om bekræftede oversættelser, særligt fra udlandet.

Danske Translatører anfører, at med forslaget vil alle kunne få deres underskrift notarpåtegnet, og der vil ikke være sikkerhed for, at en oversættelse er udfærdiget af en person med sproguddannelse. Endvidere har translatører i dag tavshedspligt, hvorfor brugerne ikke skal bruge tid og administrative kræfter på at udfærdige og indhente fortrolighedserklæringer.

Desuden vil de oversættelser, der er behov for at blive bekræftede, blive sendt til oversættelse i udlandet, hvilket vil indebære en udflagning af erhvervet. En afskaffelse vil betyde øgede udgifter for erhvervslivet, samt øge erhvervslivets og offentlige myndigheders administrative byrder og forsinke processerne, hvis der fremover skal bruges notarpåtegninger.

Kommunikation og Sprog anfører, at et system med notarpåtegninger vil blive både dyrere og mere besværligt.

Danmarks Rederiforening anfører, at danske virksomheder, herunder rederier der opererer globalt, anser lovforslaget for uhensigtsmæssigt, da udenlandske myndigheder ofte stiller krav om oversættelser udført af autoriserede translatører. For at kunne leve op til dette krav, vil man fremadrettet skulle skaffe en autoriseret oversættelse i et andet land med en autorisationsordning. Dette er en administrativ byrde for erhvervslivet.

Danske Advokater anfører, at det i forhold til oversættelser, der skal bruges i forhold til udlandet, er vigtigt at sikre, at der fremover findes personer, der kan bekræfte disse og sikre kvaliteten. En notar kan alene bekræfte underskriften. Forslaget kan derfor indebære, at det bliver både dyrere og mere tidskrævende at tilvejebringe disse oversættelser.

Foruden de nævnte organisationer og institutioner har flere translatører og brugere af deres ydelser, jf. afsnit 4.1.1, haft tilsvarende bemærkninger.

Kommentar

For så vidt angår udarbejdelsen af såkaldte bekræftede oversættelser bemærkes det, at den gældende lov om translatører og tolke ikke regulerer bekræftede oversættelser. Anvendelsen af og efterspørgslen efter bekræftede oversættelser er således baseret på praksis og en forståelse, der har udviklet sig gennem tiden. Udtrykket "bekræftede oversættelser" optræder ikke i loven.

Ved en bekræftet oversættelse forstås almindeligvis en oversættelse af et dokument, som er forsynet med en underskrift og et stempel af en person

med translatørbeskikkelse med angivelse af, at den er en tro og nøjagtig gengivelse af originalteksten. Den anses for at være juridisk gyldig på det pågældende sprog, og oversættelsen bliver fx brugt i relation til myndigheder og offentlige instanser eller i forbindelse med indgåelse af kontrakter og andre aftaler.

Ved en ophævelse af lov om translatører og tolke vil der ikke længere være "beskikkede" translatører, der kan underskrive sig som sådan. Det ændrer imidlertid ikke ved, at de pågældende personer har deres uddannelsesmæssige baggrund og erhvervsmæssige kvalifikationer, og fx vil kunne betegne sig og underskrive sig som "uddannet translatør". Det ændrer heller ikke ved, at de pågældende fortsat vil kunne underskrive deres oversættelser med en angivelse af, at de indestår for, at oversættelsen er en tro og nøjagtig gengivelse af originalteksten. Det vil være op til markedet at anerkende dette. Det bemærkes, at anvendelsen af et stempel ikke reguleret i lov om translatører og tolke.

De bekræftede oversættelser udgør en mindre del af translatørernes arbejde, som flere høringssvar også påpeger. Samtidig er der en lang række sprog, for hvilke der ikke findes beskikkede translatører. På disse områder er brugerne allerede i dag henvist til at gå via en notar, hvis der er behov for en legalisering i forhold til udlandet. En underskriften på et oversat dokument, hvor oversætteren skriver under på at vedkommende står inde for indholdet, kan efterfølgende verificeres af en notar og vil kunne legaliseres i Udenrigsministeriet og dermed opnå retsgyldighed i forhold til udlandet.

Det er vurderingen, at det vil være en forholdsmæssigt begrænset andel af det samlede antal oversættelser, der udføres, der som noget nyt vil skulle forbi en notar som følge af en afskaffelse af beskikkelsesordningen. Det er korrekt, som det anføres i høringssvarene, at notaren ikke bekræfter at oversættelsen er korrekt. Hertil bemærkes, at der i dag ikke føres tilsyn med indholdet og kvaliteten af translatørers arbejde. Derfor er det i praksis oversætteren selv – beskikket eller ikke-beskikket – der indestår for rigtigheden af oversættelsen.

Dansk Erhverv (DE) kan foretage visse påtegninger ift. udlandet. DE tilbyder fx at påtegne forskellige dokumenter, hvor udlandet fx kræver dette stemplet af et nationalt handelskammer, ofte i form af en troværdighedserklæring. DE tilbyder endvidere sine medlemmer at udforme erklæringer, der garanterer visse forhold i forhold til en udenlandsk samarbejdspartner, fx at varen er produceret under en bestemt kontrol, sammensætning af firmaets bestyrelse, prokuraregler m.v.

2.6.7 Øvrige bemærkninger

Advokat Birgitte Wisborg (Jordan Løgstrup Advokatanpartselskab), advokat Per Andreasen (Ret&Råd København), advokat Sandra Møll (Advokathuset Bredgade), advokat Morten W. Vandborg (Vandborg Lyngø Advokater), advokat Allan Steen Lyngø (Vandborg Lyngø Advokater),

partner Rasmus Lund (MAQS Law Firm), partner Jens Jakob Bugge (Horten), Lene Slaikjær (BoConcept), COO Michelle Thagaard Olesen (Rønne & Lundgren), managing partner Erik Wendelboe Christiansen (Horten) og partner Mariann Norrbom (Norrbom og Vinding) har indsendt enslydende støtteerklæringer, hvor der opfordres til at bevare translatorautorisationen og det offentlige register over autoriserede oversættere. Det anføres, at den nuværende ordning letter arbejdsgangen i forbindelse med retssager med udenlandske parter eller ved repræsentation af klienter i sager i udlandet. Et system baseret på notarpåtegning ses ikke som en fordel.

Kommentar

Støtteerklæringerne vedrører i det væsentlige de samme emner, som er behandlet under punkt 2.6.1-2.6.6, hvortil der henvises.

3.7. Retsplejeloven

Translatorforeningen mener ikke at det er tilstrækkeligt klart, hvad der menes med henvisningen i retsplejelovens § 149 til ”eller lignende”. For så vidt angår retsområdet henvises der herudover til Kommissionens Grøn-bog om Retssikkerhedsgarantier samt en rapport fra Domsstolsstyrelsen fra 2003 om tolkebistand i retssager.

Danske Translatører henviser til direktiv 2010/64/EU om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager, som Danmark vil skulle implementere, hvis det danske retsforbehold afskaffes.

Kommunikation og Sprog anfører, at der pt. er stort fokus på adgang til sproglige kvalitetsydelse, og bl.a. Justitsministeriet arbejder på en rapport, der ser på hvordan sproglige rettigheder i Danmark kan forbedres, og man bør som minimum afvente denne rapport.

Advokatrådet bemærker i forhold til retsplejelovens § 149, at der i dag i vidt omfang anvendes tolke i retten, der ikke er uddannede translatorer, men blot optaget på politiets tolkeliste. Ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning bør det overvejes at indføre en certificering af tolke til brug for tolkning bl.a. i retten og ved afhøringer hos politiet, som det f.eks. kendes fra Norge og Sverige.

Aarhus Universitet (AU) anfører, at det af lovforslaget fremgår, at retsplejelovens § 149, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2, 1. pkt. præciseres, så det fremgår, at der skal være tale om en ”uddannet translator eller lignende”. AU finder det positivt, at domstolene således skal fortsætte med at bruge kvalificerede oversættere og tolke. Det bemærkes dog, at det ikke giver større adgang til erhvervet end i dag.

CBS anfører, at det for langt de fleste sprogs vedkommende ikke er muligt at uddanne sig til translator, og at det derfor er misvisende at henvise til, at det forsat vil være muligt at uddanne sig til translator og dermed kalde sig ”uddannet translator”. På CBS findes nu kun translatoreksamen,

som ikke indeholder uddannelse eller undervisning. Det er alene tale om en eksamen. Derfor er ”uddannet translatør” misvisende.

Institut for Menneskerettigheder finder, at det bør sikres, at lovforslaget ikke i praksis medfører en forringelse af kvaliteten af tolkeydelser samt at det bør undersøges, om niveauet af tolkeydelser i retssystemet mv. er tilfredsstillende.

Foruden de nævnte organisationer og institutioner har flere translatører og brugere af deres ydelser, jf. afsnit 4.1.1, haft tilsvarende bemærkninger.

Kommentar

En række høringssvar peger på, at en ophævelse af lov om translatører vil skabe problemer, hvis Danmark ved en ophævelse af retsforbeholdet måtte ønske at tiltræde direktiv 2010/64/EU om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager, idet der bl.a. peges på, at direktivet forudsætter en autorisationsordning.

Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at direktiv 2010/64/EU om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager er vedtaget med hjemmel i en bestemmelse i traktatens kapitel om retligt samarbejde i straffesager. Forslaget er dermed omfattet af det danske retsforbehold, hvilket indebærer, at direktivet ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Det er Justitsministeriets vurdering, at en eventuel dansk tiltrædelse til direktivet ved en ophævelse af retsforbeholdet ikke i sig selv vil kræve en genetablering af den eksisterende ordning for translatører, idet direktivet ikke indeholder et krav om, at medlemsstaterne skal etablere en autorisationsordning.

En række høringssvar peger på, at det ikke er hensigtsmæssigt, at der i retsplejelovens § 149, stk. 1, 2. pkt., og § 149, stk. 2, 1. pkt., stilles krav om ”uddannet translatør eller lignende”, idet der bl.a. henvises til, at der ikke findes en translatøruddannelse som sådan.

Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at præciseringen af retsplejelovens § 149, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 1. pkt., sker som følge af, at beskikkelsesordningen for translatører og tolke ophæves. Der er således ikke tilsigtet ændringer i forhold til domstolenes anvendelse af tolke og translatører i praksis. Det forudsættes således, at domstolene også i fremtiden så vidt muligt anvender translatører, ligesom domstolene må antages i praksis i vidt omfang at anvende Rigspolitiets tolkeoversigt.

Det forudsættes i den forbindelse, at der tages udgangspunkt i de eksamenskrav, som i dag gælder for, at en person kan blive beskikket translatør, når det skal vurderes, om en person er uddannet translatør. For at en person kan anses for at være uddannet translatør, skal vedkommende således – som i dag – enten have gennemført en erhvervsproglig kandidateksamen (2 sprog – cand.ling.merc.) aflagt ved en handelshøjskole, for så vidt angår det sprog, hvori der er aflagt eksamen som hovedsprog,

eller en translatøreksamen aflagt ved en handelshøjskole efter de herom af Uddannelses- og Forskningsministeriet fastsatte regler eller en uddannelse, som kan ligestilles hermed.

Der henvises til lovforslagets § 5, nr. 1 og 2 (forslag til retsplejelovens § 149, stk. 1, 2. pkt, og § 149, stk. 2, 1. pkt.) og pkt. 2.6-7 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

3.8. Lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber

Der er modtaget to høringssvar, der vedrører afskaffelse af indberetningspligten.

Dansk Byggeri finder det meget betænkeligt, at både selskabernes indberetningspligt og kommuner og regioners indberetningspligt forslås ophævet. Endvidere finder Dansk Byggeri det uklart, hvorledes det fremover sikres, at offentligheden kan få et samlet billede af landets kommuners og regioner deltagelse i selskaber samt hvordan Erhvervsstyrelsen vil håndhæve kontrollen som hjemlet i lovens § 8, såfremt der ikke længere indsendes § 7 oplysninger. Det er Dansk Byggeris opfattelse, at den gennemsigthed, som den nuværende forpligtigelse medfører, er afgørende, idet denne gennemsigthed er en grundlæggende retssikkerhedsgaranti.

Danske Regioner hilser i sit høringssvar den foreslåede afskaffelse af redegørelsespligten i § 7 i lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber velkommen.

Kommentar

Forslaget medfører, at kommuner, regioner og selskaber, der er omfattet af lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber, ikke skal indberette oplysninger til Erhvervsstyrelsen med henblik på udarbejdelse af en årlig redegørelse.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil Erhvervsstyrelsen fremadrettet fokusere på lovens mulighed for stikprøvevis kontrol af de selskaber, som er omfattet af lovens regler. I den forbindelse henvises til den gældende lovs § 8, hvoraf det fremgår, at Erhvervsstyrelsen kan forlange, at selskaber omfattet af loven indsender de oplysninger, som er nødvendige for, at styrelsen kan tage stilling til, om loven er overholdt. Derudover giver den gældende lov Erhvervsstyrelsen mulighed for at give påbud til selskaber, der ikke vurderes at overholde loven. Ultimativt har Erhvervsstyrelsen mulighed for at beslutte, at selskaber, som ikke efterkommer styrelsens påbud, skal opløses. Denne opgave påvirkes ikke af den påtænkte ændring.

Aktieselskaber og anpartsselskaber, som kommuner og regioner deltager i, skal fortsat indberette årsrapport, indberette oplysninger i det kommende ejerregister mv. – ganske som for alle andre aktie- og anpartsselskaber i Danmark.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

3F, Fagligt Fælles Forbund, Aarhus Universitet, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber (ATV), Associerede Danske Arkitekter (ADA), Assuranceforeningen SKULD, Bager- og Konditormestre i Danmark, Beskæftigelsesministeriet, Bilfærgernes Rederiforening, Brancheforeningen for Bygningssagkyndige og Energikon-sulenter (BfBE), Bryggeriforeningen, Coop Danmark A/S, Copenhagen Business School, CO-SEA, Danmarks Eksportråd, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Restauranter og Caféer, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportshandlerforening, Danmarks Statistik, Danmarks Vækstråd, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Byggeri, Dansk Detail, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme (DEF), Dansk Metals Maritime Afdeling, Dansk Supermarked A/S, Dansk Transport og Logistik, Dansk Industri, Dansk Iværksætter Forening, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske BOLIGadvokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Regioner, Danske revisorer, Danske Slagtermestre, Danske Speditører, Danske Translatører, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Dispatcheur Niels Lehmann Christensen, Dispatchørkontoret Kofoed & Voigt Larsen, Dispatchørkommissionen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DS Håndværk & Industri, Energistyrelsen, Erhvervsankenævnet, Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, Fag og Arbejde (FOA), Finansrådet, Finansministeriet, Fiskeriets arbejdsmiljøråd, Fiskeriets arbejdsmiljøråd, Fiskernes Forbund, Flygtningenævnet, Forbundet Kommunikation og Sprog, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af erhvervs-serviceleverandører, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (F.R.I.), Foreningen af Statsadvokater, Forsikring & Pension, Forsvarsministeriet, Frederiksberg Kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), GTS - Godkendt teknologisk Service, HK, Horesta, Håndværkerrådet, Institut for Menneskerettigheder, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, KL, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Kommunale tjenestemænd og overenskomstansatte, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Københavns City Center, Københavns Kommune, Københavns Retshjælp, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Maskinmestrenes Forening, Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Nærbutikkernes Landsforening, Offentligt ansattes organisationer, Parcelhusejernes Landsforening, Politiforbundet i Danmark, Politidirektørforeningen, Radiotelegrafistforeningen af 1917, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 2010, Region Hovedstaden, Region

Midtjylland, Region Nordjylland, Region Sjælland, Region Syddanmark, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Rigspolitiet, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skibsmæglerforeningen, Småøernes Fergeselskaber, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Statsministeriet, Statstjenestemændenes Centralorganisation II, Styrelsen for Videregående Uddannelse, Søfartens Arbejds miljøråd, Søfartens Ledere, TEKNIQ Installatørernes Organisation, Translatørforeningen, Translatørkommissionen, Transportministeriet, Træskibssammenslutningen, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Udlændingenævnet, Udlændingestyrelsen, Undervisningsministeriet, Vestre Landsret, Vækstforum, Region Bornholm, Vækstforum, Region Hovedstaden, Vækstforum, Region Midtjylland, Vækstforum, Region Nordjylland, Vækstforum, Region Sjælland, Vækstforum, Region Syddanmark, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Østre Landsret og Århus Retshjælp samt samtlige byretter.

4.1 Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger til lovforslaget:

Danske Regioner, Forbrugerrådet Tænk, DI, Kirkeministeriet (Biskoppen over Århus Stift, Biskoppen over Helsingør Stift, Biskoppen over Viborg Stift), HK Handel, De Samvirkende Købmænd, Dansk Erhverv, Realkreditforeningen, Dansk Ejendomsmæglerforening, Frie Uafhængige Byggesagkyndige og Energikonsulenter (FUBE), Forsikring & Pension, Danmarks Rederiforening, Søfartens Ledere, Rederiforeningerne, Maskinmestrenes Forening, Dansk Metals Maritime Afdeling, 3F Sømændene, CO-Søfart, Landsorganisationen i Danmark (LO), Statsautoriseret tolk og translatør Mayanoa Schneider, Statsautoriseret tolk og translatør Niels Munk Verner, Malene Erbs, Michael H. Ekmann, Statsautoriseret translatør Aino Slej, Lisbeth Overgaard Lisberg, Statsautoriseret tolk og translatør Juliane Overgaard, Statsautoriseret translatør Eunike Hansen, Translatør Trine Andersen, Advokatrådet, Translatør og tolk Claus Bentsen (SAXO Translatører), Advokatfirmaet HjulmandKaptain, Thomas Gant Law, Translatørkommissionens faglige medlemmer Kirsten Wølch Rasmussen, Michael Tettinek, Flemming Koue og Anja Basilio Fabech, Statsautoriseret translatør Lone Myltoft, Alesandra Digsmed-Wrem, Thomas Harder, Translatørerne Simonsen & Aarøe, Translatør og tolk Ingrid Højgaard Knudsen, DIALOG Translatørservice, Translatørforeningen, Statsautoriseret translatør Carina Ellegaard, Statsautoriseret translatør Benjamin Holst Kjeldsen, Andersson Groen Translation, Statsautoriseret translatør og tolk Kirsten Follin, Statsautoriseret translatør Eva Harbo Andersen, Statsautoriseret translatør og tolk Carina Graversen, Statsautoriseret translatør Henny Schøler, Translatør Jacqueline Lykke Larsen, Kommunikation og Sprog, Statsautoriseret translatør Janni Pramanik Jakobsen, Translatør Winnie O. Sørensen, MAQS Law Firm, Danske Translatører, Statsautoriseret translatør Christina Furholm Kjærgaard, Translatør Lotte Kovdal, Translatørfirmaet Niraglad.dk, LETT Advokatpartnerselskab, Statsautoriseret tolk og translatør Silvia J. Lariani, Statsautoriseret translatør og tolk Pedro Calvo, Translatør Bente Skov, Stats-

autoriseret translatør Lisbeth Mohr og statsautoriseret translatør Charlotte Christensen, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Statsautoriseret translatør Tina Graf, Statsautoriseret translatør Sussi Skov-Christensen, Danske Advokater, Statsautoriseret translatør Kirsten Schelbeck, Aarhus Universitet (AU), CBS, Advokat Birgitte Wisborg (Jordan Løgstrup Advokatanpartselskab), advokat Per Andreasen (Ret&Råd København), advokat Sandra Moll (Advokathuset Bredgade), advokat Morten W. Vandborg (Vandborg Lyngø Advokater), advokat Allan Steen Lyngø (Vandborg Lyngø Advokater), partner Rasmus Lund (MAQS Law Firm), partner Jens Jakob Bugge (Horten), Lene Slaikjær (BoConcept), COO Michelle Thagaard Olesen (Rønne & Lundgren), managing partner Erik Wendelboe Christiansen (Horten), partner Mariann Norrbom (Norrbom og Vinding), Institut for menneskerettigheder, Dansk Byggeri, Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering.

4.1.1. Følgende translatører og brugere af deres ydelser haft bemærkninger til forslaget om ophævelse af lov om translatører:

Translatørkommissionens faglige medlemmer Kirsten Wølch Rasmussen, Michael Tettinek, Flemming Koue og Anja Basilio Fabech, Statsautoriseret tolk og translatør Mayanoa Schneider, Statsautoriseret tolk og translatør Niels Munk Verner, Michael H. Ekmann, Statsautoriseret translatør Aino Slej, Lisbeth Overgaard Lisberg, Statsautoriseret tolk og translatør Juliane Overgaard, Statsautoriseret translatør Eunike Hansen, Translatør Trine Andersen, Translatør og tolk Claus Bentsen, Advokatfirmaet HjulmandKaptain, Thomas Gant Law, Statsautoriseret translatør Lone Myltoft, Alesandra Digsmed-Wrem, Thomas Harder, Translatørerne Simonson & Aarøe, Translatør og tolk Ingrid Højgaard Knudsen, DIALOG Translatørservice, Statsautoriseret translatør Carina Ellegaard, Statsautoriseret translatør Benjamin Holst Kjeldsen, Andersson Groen Translation, Statsautoriseret translatør og tolk Kirsten Follin, Statsautoriseret translatør Eva Harbo Andersen, Statsautoriseret translatør og tolk Carina Graversen, Statsautoriseret translatør Henny Schøler, Translatør Jacqueline Lykke Larsen, Statsautoriseret translatør Janni Pramanik Jakobsen, Translatør Winnie O. Sørensen, MAQS Law Firm, Statsautoriseret translatør Christina Furholm Kjærgaard, Translatør Lotte Kovdal, Translatørfirmaet Niraglad.dk, LETT Advokatpartnerselskab, Statsautoriseret tolk og translatør Silvia J. Lariani, Statsautoriseret translatør og tolk Pedro Calvo, Statsautoriseret translatør Lisbeth Mohr og statsautoriseret translatør Charlotte Christensen, Statsautoriseret translatør Tina Graf, Statsautoriseret translatør Sussi Skov-Christensen, Statsautoriseret translatør Kirsten Schelbeck, Malene Erbs.